

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دیپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین – ۱۶ دسمبر ۲۰۱۰

به گفته احمد رشید

"طالبان آماده مذاکره اند"

امروز که دهم مُحَرَّم یا خود "عاشورا"ست و کابل نازنین ما را به تحریک و تمویل رژیم "فاشیستی – کربلائی" ایران، "سیاهپوش" ساخته اند، میخواستیم در همین باب بنویسم و از زدن و کندنهای یکهزار و چارصد ساله شکوه سر دهم. میخواستیم « کاه کهنه "کربلا" و داستان "حسین" » را عنوان کرده و بنگارم، که بعد از چارده قرن هم، هنوز:

گریه کردن است و فریاد و واویلاست و سیاه پوشیدن است و سینه زنیها و زنجیر زنیها و قمه زنیها و سر شکستن و "خود را پرت و پوست کردن" است. میخواستیم بگویم که از برای خدا و از برای افتو روز قیامت: دیگر بس است!!!! کمی به سر عقل آئید، نه خود را آزار دهید و نه باعث آزار خلق خدا گردید!!!! وحشت و خرافات هم از خود حد و اندازه دارد!!!! جهان در قرن بیست و یکم چکر میزند و شما هنوز در خم یکهزار و چارصد سال پیش بند مانده اید!!!! در وطن بجان برابر ما افغانستان هزاران "کربلا" گذشت و صدها هزار "حسین" شهید شدند و هنوز هم "یزیدان و شمران" فرنگی "کربلاها" می آفرینند و "حسینها"ی بی شمار دیگر را شهید میسازند؛ بروید و به حال این "کربلاها" و این "حسینها" گریه کنید!!!!!!!!!!!! از برای خدا! نواسه پیامبر را در زیر خاک آرام بگذارید و دیگر زجرش ندهید!!!!!!!!!!!!

بلی؛ میخواستیم از همین سنخ بنویسم و حتی چرب تر و سخت تر، که چشم به مصاحبه ای در شماره امروز ۱۶ دسمبر ۲۰۱۰ روزنامه "تاگس شپیگل برلین" زیر عنوان بالا افتاد. مثل آن بود که "آب آمده و تیمم برخاسته باشد!!!!" ماجرای "کربلائی معلا" فراموش گشت و جایش را ترجمه گفتار "احمد رشید پاکستانی" از المانی به دری گرفت.

مصاحبه کننده: "کریستینه میولهُف" Christine Möllhoff

به گفته احمد رشید

"طالبان آماده مذاکره میباشند"

ژورنالیست و مشاور سیاسی پاکستانی، "احمد رشید"، که یکی از مختصان برجسته امور افغانستان است، ضمن مصاحبه ای با "تاگس شپیگل" در مورد چانسهای موفقیت پلان ناتو در افغانستان، ابراز نظر میکند.

سؤال:

اگر نظر "ویکی لیکس" را مدار اعتبار قرار بدهیم، "اتحادیه اروپا" دیگر به ظفر در افغانستان معتقد نیست. آیا شما هم بدین نظر هستید؟

جواب:

نمیخواهم بگویم که افغانستان دگر از دست رفته است. اما پلان ناتو مبنی بر خروج تا سال ۲۰۱۴ و سپردن مسؤلیت به قوای افغانی، بدون مذاکرات صلح با طالبان، محکوم به شکست است. انتقال مسؤلیت در جوشا جوش یک نبرد خونین، نتیجه مثبت داده نمیتواند. افغانستان تا سال ۲۰۱۴ صاحب اردو و پولیسی نخواهد بود، که از عهده این کار بدر شده بتواند. ازینرو مذاکره با طالبان یگانه راه خواهد بود. بدست آوردن پیروزی نظامی بر طالبان، خواب و خیالی بیش نیست.

سؤال:

مگر بسا تحلیلگران شک دارند، که طالبان علاقه مند مذاکره باشند.

جواب:

شورای کویته که متشکل از حلقات رهبری طالبان قدیم است، تا حد زیادی آماده مذاکرات میباشد. معاون این شورا، ملا برادر، قبلاً با ملل متحد و اتحادیه اروپائی مذاکراتی انجام داده است. ملا برادر این مذاکرات را با تکیه بر شورای کویته و رهبر آن ملا عمر، انجام داد. اما استخبارات پاکستانی "آی اس آی" وی را در ماه فبروری دستگیر نمود، چونکه بدون استیذان "آی اس آی" عمل کرده بود. غرب وقت زیاد ندارد، چون طالبان سال آینده قدرتمند تر خواهند گشت. شورای کویته آهسته آهسته از طرف طالبان جوان، که با "القاعده" مرتبط اند، در مضیقه قرار میگیرد. اگر همین نسل تندروی که ماحصل جنگ است، قدرت را بدست بگیرد، دیگر چانسی برای مذاکره وجود نخواهد داشت.

سؤال:

شما یکجا با ۲۲ افغانستان شناس دیگر، مکتوب سرکشاده ای به بارک اوباما نوشته و از وی خواسته اید، تا بدون ائتلاف وقت با طالبان داخل مذاکره گردد. چرا رئیس جمهور اتازونی از خود تردد نشان میدهد؟

جواب:

بسا ممالک اروپائی طرفدار مذاکره با طالبان اند و یا اینکه در زمینه وارد اقدام شده اند. مؤسسات کمک رسانی از قبیل صلیب سرخ، سعی دارند که با طالبان در تماس آیند. اما اتازونی به یک نظر نیست. همین اکنون خط روشن سیاسی در واشنگتن دیده نمیشود. اوباما طرفدار خروج هرچه زود تر از افغانستان بوده و میخواهد که سال ۲۰۱۱ به خروج قوایش از افغانستان آغاز نماید. اما پنتاگون و جنرالان درین جنگ قدرت غلبه حاصل کرده اند. ایشان در نظر دارند، که اولاً طالبان را در میدان جنگ بشکنانند. اروپا مگر این ستراتیژی را به نظر شک می بیند و به موفقیت آن باور ندارد.

سؤال:

مذاکرات صلح چگونه باید پیش برده شود؟

جواب:

باید دست به تدابیر اعتماد بخش زد، تا فضای جدی مذاکرات آماده گردد. اول باید اتازونی و حکومت کرزی، اسیران طالبان را آزاد بسازند. بعد باید طالبان به یک "اور بند" موافقت کنند. سپس باید سازمان ملل متحد تلاشهای خود را تشدید نموده و تشنج بین دو همسایه هند و پاکستان را، تقلیل بخشد. باید ایران نیز وارد این پروسه گردد، که به مانند پاکستان، از طالبان حمایت میکند.

سؤال:

رهبران آن وقت طالبان در هنگام مذاکره با شما، افتتاح یک دفتر رسمی را در یک مملکت سومی پیشنهاد نموده بودند. آیا شما ازین مفکوره حمایت مینمائید.

جواب:

بلی؛ مطلقاً. چون طالبان یک فکتور مهم اند، باید گپ شان شنیده شود. یک نمایندگی رسمی به طالبان عزت نفس داده ایشان را تا حدی مستقل از پاکستان میسازد، که همیشه میخواد مذاکرات صلح را زیر نظر خود داشته باشد. شورای کویته که در پاکستان در حالت خفاء بسر میبرد، از ده سال بدین سو در واقع منزوی گردیده است. این امر تصویر شورا را از جهان، متأثر میسازد. اینجاست که این شورا نیاز به تماس با جهان خارج دارد.

سؤال:

نام المان بحیث سرزمین میزبان چنین دفتری، بر زبانها رفته است. آیا ممکن خواهد بود که بزودی با رهبر طالبان، ملا عمر، که بحیث تروریست قلمداد میگردد، سردچار گردیم؟

جواب:

گمان نکنم. البته که شدید ترین تدابیر امنیتی، لازم می افتد. چنین دفتری از چهار یا پنج عضو عالی رتبه طالبان، که از صلاحیت کافی برخوردار بوده، ولی زیر اثر شورای کویته برهبری ملا عمر، خواهد بود، نمایندگی خواهد کرد. المان بحیث میانجی در افغانستان از عنعنۀ طولانی برخوردار است. مگر المان در زمینه در رسته اول قرار نخواهد داشت. بهترین مکان ممالک خلیج خواهند بود، که از شورای کویته دو ساعت پرواز فاصله دارند، و طالبان ارتباط فرهنگی نزدیک تر با ایشان احساس خواهند کرد. فکر کنم، که اتازونی نیز در زمینه موافقت خواهد کرد.

سؤال:

شما طرفدار آنید که آخر الامر طالبان باز در قدرت شریک ساخته شوند. مگر این کار بعد از ده سال جنگ و هزاران قربانی، شکست خجالتباری برای جامعه بین المللی خواهد بود؟

جواب:

بسا کسان این امر را میخوانند بحیث یک شکست بینگاردند. مگر کدام الترناتیف عملی دیگری برای این کار وجود ندارد. اگر این امر زوال پرستیژ هم باشد، باید غرب آن را بپذیرد. بدترین حالت، مشتعل شدن یک جنگ جدید داخلی خواهد بود. تشنجات در افغانستان رشد خطرناکی را نشان میدهند. بین پشتونها و غیر پشتونها نسبت انتخابات پارلمانی و انزجار روزافزون در برابر حکومت کرزی، بحرانی بزرگ ایجاد گردیده است. جنگسالاران در شمال کنترل بیشتر را بدست گرفته میروند. خطر بروز یک جنگ جدید داخلی، بسیار زیاد است.

سؤال:

در غرب نیز انتقادات بر کرزی رو به افزایش است.

جواب:

کرزی با آشفتگی روائی عمل میکند. وی از جوانب مختلف زیر فشار قرار دارد. وقتی از اتازونی حمایت میکند و بعد با آن مخالفت میورزد. کرزی در هر صورت خواهان ختم جنگ است. وی اینک به غرب بدیده انتقاد مینگرد و از آن دل خوش ندارد. وی معتقد است که اتازونی قدرت آوردن صلح را ندارد.

تبصره مترجم:

میخواستم که مانند همیشه سخنان طرف مقابل را بشگافته و به رد تبلیغات زهر آگین این منادی طالبان بپردازم. این بار اما این کار را بعهده خواننده آزاده پورتال وامیگذارم!!!!